

Mesés férfiak a mozgásfejlődésért

Varga Norbert gyógytornász, a Mocorgó mozgásfejlesztő program egyik kidolgozója, néptáncpedagógus, két gyermek édesapja

Szöveg: **Weisz Teodóra**
Fotó: **Murray Gábor**

GYÓGYTORNÁSZ, ÓVÓ BÁCSI, PROGRAMSZERVEZŐ, MESEKÖNYVÍRÓ. JÓL MONDOM?

Nagyjából igen. Gyógytornász a szakmám, és elsősorban gyerekekkel foglalkozom. Leginkább a mozgás érdekel, ehhez kapcsolódik minden más, amit csinálok. Közel tíz évvel ezelőtt Szabó Tamás színész barátommal játékos mozgásfejlesztő foglalkozást dolgoztunk ki óvodásoknak, ez lett a Mocorgó torna. Amikor elkészültünk, egyenként felkerestük a budapesti óvodákat a programot bemutatni, így aztán szép lassan összegyűltek a helyek, ahová elkezdtünk járni. Kis idő múlva meghívásokat kaptunk különféle gyermekrendezvényekre is. Tamás dalokat írt a foglalkozásokhoz, az évek alatt született sok-sok meséből pedig „kirajzolódott” egy könyv.

MIBEN MÁS A MOCORGÓ, MINT A KLASSZIKUS GYÓGYTORNÁ?

Ez prevenciós jellegű program. Megpróbálunk úgy fejleszteni teljes óvodai csoportokat, hogy a gyerekeknek minél kisebb eséllyel alakuljon ki mozgáshiányból fakadó rendellenességük. Ma a kisgyerekek nagyon keveset vannak a szabadban, ha eljutnak is mondjuk napi fél-egy órára a játszótérre, az kevés a szükséges mozgásreflexek, motorikus képességek kifejlődéséhez. A heti rendszerességgel folyó, egymásra épülő foglalkozásaink úgy vannak felépítve, hogy minden mozgásformát érintsenek az óvodai év során. Minden egyes alkalom egy mese, tehát valahonnan valahová el kell jutniuk, valamit meg kell oldaniuk a gyerekeknek. És az év végére összeáll egy nagy történet. Különlegesség, és úgy gondolom, pozitívum, hogy két férfi érkezik a gyerekekhez, hiszen a férfi óvodapedagógus olyan ritka, mint a fehér holló. Ezenkívül van két bábfiguránk.

ITT AZ IDEJE, HOGY BEMUTASSUK KALIMPÁT ÉS BUBILLÁT.

Óvodás gyermek nagyságú bábok, egy fiú és egy lány. Tamás mozgatja őket. Ők mesélnek, tulajdonképpen ők vezetik a foglalkozást. Megpróbálják például a gyakorlatokat bemutatni. Ez persze sokszor nagyon vicces, mert vannak olyan feladatok, amelyeket egy báb nem tud megcsinálni, de hát akkor nevetünk, és a gyerekek vagy mi megmutatjuk, hogyan lehetséges mégiscsak az a mozdulat, gyakorlat.

KIKNEK KÉSZÜLT A RÓLUK SZÓLÓ FEJLESZTŐKÖNYV?

A könyvben nyolc mesében meséljük el azt, amit az óvodai év harmincöt foglalkozása alatt, tehát kicsit sűrítve. Az volt a cél, hogy az óvodapedagógusok, a tanítók és a szülők is használhassák, ezért a mesék utáni játékleírásoknak több nehézségi foka, több változata van, lehet csapatban vagy párban játszani őket.

A MINDENNAPJAIT ÁTSZÖVI A JÁTÉK. MIT JÁTSZIK AKKOR, HA A SAJÁT KEDVÉRE JÁTSZHAT?

Gyerekekkel foglalkozunk, a munkánk szerves része a játék, nem is lehetne másképp. Úgy érzem, ez a helyes út, ha úgy tetszik, az egyetlen út hozzájuk: a közös nyelv a felnőttek és a gyerekek között. Hogy én mit játszom szívesen? Szeretek társasjátékozni. A kisfiam négyéves, ha vele játszom, most legfőképp társasozunk, kezdi érteni az alapjátékokat. Nem említettem még, de van egy másik foglalkozásom is: néptáncot tanítok. A tánc maga is játék. Gyönyörű játék két ember között, csodálatosabbat nem is tudok elképzelni. Úgyhogy a válaszom az, ha tehetem, legszívesebben táncolok. ■

